

Eigenaardige grens

Tenslotte nog dit. Indien men zich afvraagt, wat de oorzaak zou kunnen zijn van de eigenaardige grens tussen de huidige gemeenten Westmaas en Mijnsheerenland, eigenlijk volkomen in strijd met de bestaande toestand en bevolkingsgeaardheid, dan is ook het antwoord hier in de stukken van het Karthuizerklooster te lezen. In de loop der jaren waren diverse sloten en krekten dichtgeslibd en voor grensscheiding onbruikbaar geworden. Ook was men niet altijd even precies met het in acht nemen van erfscheidingen. Men nam en als er niet tegenop gekomen werd, dan was het eigendom. Bovendien werkten het gebrekkige matenstelsel en de grote onbekendheid met de schrijfkunst vergissingen gemakkelijk in de hand. Daarom werd op 7 mei 1521 door afgevaardigden van Mijnsheerenland ter ene zijde en broeder Volpart van der Graeff, procurator van het klooster ter andere zijde een akte opgemaakt teneinde de grenzen tussen beide landen nauwkeurig te bepalen. Daartoe werd op de dijk tussen hun beider grond een hardstenen paal (een zgn. blauwe steen) geplaatst en als men dan een lijn trok rechttoe op de toren van Zuidland, dan was deze lijn de grens tussen beide landen. De paal is verdwenen, doch de weg heet nu nog: ***Blauwesteenweg***. De verdere inhoud van de akte zullen wij achterwege laten, evenals de inhoud van de akte van 13 augustus 1526 toen de grenzen afgebakend werden tussen de landen van de monniken en het land van Cromstrijen en Group. In ieder geval zijn deze beide akten er de schuld van, dat de gemeentelijk oppervlakte op heden zo eigenaardig in twee gedeelten is gespleten. Men wist uiteraard rond 1500 niet, dat er ruim 400 jaren later een burgerlijk en kerkelijk bestuur zou bestaan, dat ver over de grenzen van krekten en sloten heen zou zien.”